

Sygn. akt I C 1175/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 lutego 2020 r. w G. sprawy z powództwa Związek (...) sp. z o.o. w W. przeciwko Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. na rzecz powoda Związek (...) sp. z o.o. w W. kwotę 28.309,07 zł (dwadzieścia osiem tysięcy trzysta dziewięć złotych siedem groszy) oraz odsetki ustawowe za opóźnienie:

- a. od kwoty 8.008 zł za okres od dnia 3 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,
- b. od kwoty 10.355 zł za okres od dnia 8 maja 2018 r. do dnia zapłaty,
- c. od kwoty 9.946,07 zł za okres od dnia 30 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. na rzecz powoda Związek (...) sp. z o.o. w W. kwotę 5.033 zł (pięć tysięcy trzydzieści trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności w następującym zakresie:

- a. kwota główna 26.598,18 zł;
- b. odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 7.670,90 zł za okres od dnia 11 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty;
- c. odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 9.627,72 zł za okres od dnia 16 lipca 2019 r. do dnia zapłaty;
- d. odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 9.299,56 zł za okres od dnia 17 lipca 2019 r. do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 1175/19

UZASADNIENIE

STAN FAKTYCZNY

Następujący kredytobiorcy będący konsumentami dokonali przed umówionym terminem spłat kredytów zaciągniętych w Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S.:

- H. K. (okres niewykorzystany 112 m-cy z łącznie przewidzianych umową (...) m-cy, koszty pozaodsetkowe w umowie 8.580 zł)
- A. H. (okres niewykorzystany 109 m-cy z łącznie przewidzianych umową (...) m-cy, koszty pozaodsetkowe 11.400 zł)
- Ł. G. (okres niewykorzystany 3319 dni z łącznie przewidzianych umową (...) dni, koszty pozaodsetkowe 10.920 zł).

Okoliczności bezsporne

Nabywcą od w/w kredytobiorców wierzytelności z tytułu zwrotu niewykorzystanych prowizji, opłat przygotowawczych oraz składek na ubezpieczenie jest Związek (...) sp. z o.o. w W..

Okoliczność bezsporna

OCENA DOWODÓW

Stan faktyczny był bezsporny.

KWALIFIKACJA PRAWNA

Powództwo uznano w całości za zasadne. Podstawą prawną rozstrzygnięcia w punkcie I. sentencji wyroku jest art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, który stanowi:

W przypadku spłaty całości kredytu przed terminem określonym w umowie, całkowity koszt kredytu ulega obniżeniu o te koszty, które dotyczą okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy, chociażby konsument poniósł je przed tą spłatą.

Uwzględniając fakt, że przepis ten stanowi implementację art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 2008/48/WE Sąd dokonał jego wykładni zgodnie m.in. z treścią wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (...) z 11 września 2019 r. w sprawie C-383/18 (...) sp. z o.o. przeciwko Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S., (...) Bank S.A. oraz (...) S.A. wskazującego, że prawo konsumenta do obniżki całkowitego kosztu kredytu w przypadku wcześniejszej spłaty kredytu obejmuje wszystkie koszty, które zostały nałożone na konsumenta.

Spór z niniejszej sprawie sprowadzał się do metody kalkulacji wysokości należnego powodowi roszczenia.

Powód przyjął wyliczenie oparte na wskaźniku opartym na stosunku czasu do chwili rzeczywistej spłaty kredytu (przedterminowej) do długości okresu kredytowania przewidzianego w umowie. Dla przykładu można podać, że jeżeli czas umowny kredytowania wynosił 10 jednostek czasowych, to jeżeli kredytobiorca spłacił kredyt w okresie 5 jednostek czasowych, to niewykorzystane pozostało 5, co daje wskaźnik 0,5. Podstawiając przykładową wielkość kosztów pozaodsetkowych 10.000 zł, uzyskuje się należny zwrot na poziomie 5.000 zł. Zdaniem Sądu taki sposób wyliczenia jest zgodny z treścią art. 49 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim.

Propozycja wyliczeń przedstawiona przez pozwanego przewiduje dodatkowe założenie, że koszty pozaodsetkowe należy rozłożyć nie „liniowo”, lecz według pewnego odmiennego scenariusza przenoszącego (przypisującego) większą ich część określonemu okresowi i zmniejszającego je dla innego. Nie wdając się w szczegóły tych wyliczeń (gdyż sąd nie jest specjalistą w zakresie rachunkowości finansowej) należy stanowczo stwierdzić, że przyjęcie powyższego generalnego założenia nie znajduje podstawy z tekście prawnym i z tych względów musi być odrzucone. Gdyby ustawodawca zakładał określone założenia oparte na pewnych funkcjach zmiennych w czasie, to z pewnością zawarłby odpowiedni wzór matematyczny i zdefiniował założenie w tekście prawa (jak to ma miejsce np. w przypadku wprost przewidzianego tą ustawą zwrotu obliczania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania – vide załącznik nr 4). Domniemywanie takiego wzoru (z proponowanym założeniem) z treści art. 49 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim jest zdaniem Sądu pozbawione rzeczowych podstaw. Należy podkreślić, że w/w ustawa nie przewiduje w żadnym miejscu, aby zwrot prowizji był odnoszony proporcjonalnie do pozostałego w dyspozycji kredytobiorcy kapitału – to założenie ma charakter pozaprawny i nie może stanowić elementu poprawnej wykładni przepisów ustawy. Sąd nie ocenia w ogóle, czy to założenie jest racjonalne z punktu widzenia rachunkowości finansowej, bo wynik takiej oceny nie jest istotny dla wykładni przepisów. Z tych względów sąd nie dostrzegł też potrzeby powoływania biegłego.

Użycie przez ustawodawcę w art. 49 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim sformułowania „które dotyczą okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy” może mieć praktyczne znaczenie dla tych pozaodsetkowych kosztów, które zgodnie z umową miały być ponoszone w ściśle zaplanowanym (kalendarzowo) okresie i były z danym

okresem jednoznacznie powiązane (np. zwiększona składka ubezpieczeniowa w przypadku braku w określonym okresie pewnych zabezpieczeń). Ewidentnie nie chodzi tu więc o prowizję, które nie jest kosztem przypisywalnym określone mu okresowi kredytowania w różnej (zmiennej – jak proponuje pozwany) proporcji.

Sąd podziela także pogląd, że kredytodawca po wcześniejszej spłacie ma obowiązek z urzędu (bez dodatkowego wezwania kredytobiorcy będącego konsumentem) rozliczyć w całości umowę, co w oczywisty sposób w przypadku przedterminowej spłaty musi obejmować zwrot wszystkich niewykorzystanych kosztów pozaodsetkowych. Inna interpretacja art. 52 ustawy o kredycie konsumenckim byłaby nieracjonalna. Kredytobiorcy będący konsumentami nie mają często wystarczającej wiedzy prawniczej i rekrutują się z przeróżnych środowisk społecznych. Kwestia tego, czy przepis art. 52 ustawy o kredycie konsumenckim był, czy nie był elementem harmonizacji z prawem unijnym nie ma tu żadnego znaczenia, gdyż prawodawstwo krajowe może bez przeszkód regulować ochronę konsumenta w sposób dalej idący i tak jest w danym przypadku.

Mając powyższe na uwadze powództwo uwzględniono w całości na mocy art. 49 ust. 1 i art. 52 ustawy z dnia z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim w zw. z art. 481 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 509 k.c. (**punkt I.** sentencji).

W **punkcie III.** wyrokowi nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie wyraźnie uznanym przez pozwanego – na mocy art. 333 § 1 pkt 2 k.c.

KOSZTY

O kosztach orzeczono jak w **punkcie II.** sentencji na mocy art. 98 § 1 k.p.c. Na zasądzone na rzecz powoda koszty składa się: opłata sądowa od pozwu (1.416 zł), opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (3.600 zł, § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).